

3859 10/2 39: 2. Beh. af F. t. L. om Erstatn. for Dyr, der dør som Følge af Mund- og Klovesyge. 3860

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tænkningen og de Bilag, som ledsager den, vilde de ikke have kunnet skrive, at Spædekalkvene var med i Opgørelsen over de Kalve, der var døde, for der staar udtrykkeligt i Bilag 2, at Spædekalkvene var ikke medtaget, at de 17 356 Kalve, der ifølge Opgørelsen er døde, ikke omfatter Spædekalkvene — og naturligvis ikke kan omfatte dem, idet det oplyses, at der er død over 19 000 Spædekalkve. Jeg henstiller, at man, før man skriver saadan noget, i alt Fald læser den Betænkning, man selv har underskrevet.

Saa foreslaar Mindretallet, at de 8 Uger skal kunne udvides ved Dispensation, men man har taget sig i Agt for at foreslaa en bestemt Udvidelse, for det er nemlig klart, at enten man sætter Grænsen ved 4, 8 eller 12 Uger, kan det paavises, at det er uretfærdigt over for nogle Landmænd, som maaske har flere Dødsfald et Par Uger efter; og naar det ærede Medlem Hr. Simonsen, trods de meget kraftige Udfald, han gjorde over for mig, viser mig saa megen Tillid, at jeg maa have Lov at dispensere fra de 8 Uger, er det, fordi man ikke har kunnet finde sine egne Ben og stille et ordentligt Forslag op. Jeg tror, det er komplet umuligt at administrere en saadan Dispensationsbestemmelse nogenlunde forsvarligt.

Naar man nu, ikke mindst fra de ærede sønderjyske Medlemmers Side, vil paastaa, at Fastsættelsen af 8 Ugers Grænsen rammer først og fremmest Sønderjylland og de Egne af Landet, som har haft Mund- og Klovesygen først — hvor man altsaa har haft Sygdommen, inden det blev bekendt, at der skulde fastsættes denne 8 Ugers Grænse —, ligger der deri en Insinuation imod de Landmænd, som har faaet Mund- og Klovesygen bagefter, i Retning af, at de skulde kunne misbruge Loven til at fremme Dødsfaldene blandt deres Dyr; ellers kan der nemlig ikke fremkomme nogen Ulighed. Naar man fra sønderjysk Side vil gøre gældende, at man er blevet særlig haardt ramt og bør støttes særskilt dernede, vil jeg hertil sige, at der er vist ingen Landsdel, der har faaet saa stor en Del af det Beløb paa 6 Mill. Kr., der er medgaaet til Nedslagning, som netop Sønderjylland.

Til det ærede Medlem Hr. Simonsen vil jeg sige, at det bliver vist noget vanskeligt for ham at paavise, hvad der er Plan-

økonomi og Diktatur i det foreliggende Lovforslag. Sagen er vist, at det ærede Medlem nu vil begynde at øve sig til Vælgermøder, eller maaske snarere at han har været for velvillig over for mig forleden og nu har faaet Paalæg om, at det gaar ikke an lige forud for Valgene.

Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen anbefalede det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Ændringsforslag om, at der skulde ydes 20 Kr. for Driftstab pr. Ko og 10 Kr. pr. Griseso. Jeg synes, det er en letsindig Lovgivning, de ærede Medlemmer her gaar ind for, naar de overhovedet ikke anviser Dækning for en Udgift, som kan komme op paa et Beløb af mellem 20 og 30 Mill. Kr., naar de ikke foreslaar nogen som helst Kontrol og heller ikke foreslaar, at der skal være Forskel paa dem, der har haft meget store Driftstab, maaske Hundreder af Kroner for hvert Dyr, og dem, der slet intet Tab har haft; ej heller forlanger man, at der af Landbruget skal gøres nogen som helst Indsats som Bidrag til en saadan Millionstøtte.

Mindretallet har dernæst foreslaaet, at der skulde ske en Forhøjelse af de Beløb, der er fastsat i Lovforslaget for de enkelte Kreaturer, saaledes at man kan komme helt op paa Beløb fra 200 til 275 Kr., og for at motivere det saa godt som muligt vil det ærede Medlem gøre gældende, at det efter hans Mening først og fremmest vil komme de mindre Landmænd til gode. Det tror jeg ikke det fjerneste paa. Erfaringen skal nok vise, naar Regnskaberne engang foreligger, at det bliver de mindre Landmænd, der faar mindst af de Beløb, her er Tale om, for de vil snarere end de med de store Besætninger have Mulighed for ved særlig god Pasning af Kreaturerne at undgaa Dødsfald. Det er en Erfaring, man har gjort til enhver Tid, og det skal sikkert ogsaa nok holde Stik denne Gang.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det er meget ublufærdigt, naar det ærede Medlem og hans Kolleger i Landboforeningerne foreslaar, at Staten, naar der skal ydes Erstatning, skal beregne Kreaturværdien helt op til 275 Kr. plus det, man kan faa ud af Kreaturet — det kan være, det kun er 15—20 Kr. —, naar de samme Medlemmer Aar efter Aar i deres Organisationer, naar de skal opgive deres